

ÉRETTSÉGI VIZSGA • 2010. május 3.

**MAGYAR NYELV
ÉS IRODALOM**

**KÖZÉPSZINTŰ
ÍRÁSBELI VIZSGA**

2010. május 3. 8:00

I. SZÖVEGÉRTÉS

Időtartam: 60 perc

Pótlapok száma	
Tisztázati	
Piszkozati	

**OKTATÁSI ÉS KULTURÁLIS
MINISZTERIUM**

Fontos tudnivalók

Válaszait gondos mérlegelés után írja le! Ha javít, egyértelműen tegye!

Ügyeljen a helyesírásra! Ha bizonytalan, használjon helyesírási szótárt!

Eredményes munkát kívánunk!

Olvassa el figyelmesen az alábbi szöveget, majd válaszoljon a kérdésekre!

Szenzációs irodalmi felfedezés

Előkerült a Janus Pannonius-életmű hiányzó darabja

Szentmártoni Szabó Géza az ELTE BTK régi magyar irodalmi tanszékének oktatója. [...] Kutatómunkája során a véletlenek is segítettek, így jutott a páratlan irodalmi felfedezéshez: megtalálta a reneszánsz költőóriás egy eddig csak felerészben ismert alkotásának teljes, hibátlan szövegét. Szabó Gézával az egyetemen beszélgettünk.

[...]

– *Hogyan jutott el az eddig ismeretlen Janus Pannonius-szöveghez?*

1)

– Akkor kezdett el komolyabban érdekelni az életmű, amikor kiderült, hogy 1991-ben megtalálták Janus Pannonius maradványait Pécsen. Egy pécsi konferencián hallottam a felfedező régész, Kárpáti Gábor előadását. Néhány évvel később értesültem róla, hogy Kustár Ágnes antropológus arcreekonstrukciót készített a koponya alapján. Munkáját azért találtam érdekesnek, mert az eddigi elképzelésektől eltérő, rendkívül markáns arcot mutatott be. Az előzményekről tudnunk kell: Giorgio Vasari reneszánsz kori híradása szerint a padovai Eremitani-kápolnában a Szent Kristóf-legenda freskóján ott látható a „magyar püspök” – azaz nagy valószínűséggel Janus Pannonius, csak azt nem tudjuk, melyik szereplő az. A freskón látható alakok közül Balogh Jolán művészettörténész (1900–1988) egy bizonyos fiatalembert azonosított Janusszal, és közölte is a képet egy tudományos folyóiratban, így ez az arc vált közzismertté. Huszti József klasszika-filológus (1887–1954) ugyan kétségbe vonta az elképzelés létjogosultságát, de a köztudatban a mai napig a Balogh Jolán-féle kép él. Legutóbb Magyar Lóránt igazságügyi orvosszakértő vetítette rá a megtalált koponya antropológiai jellemzőit a padovai Szent Kristóf-freskó számításba vehető alakjaira, és száz százalékig kizárta a Balogh Jolán-féle változatot. Ismert még hét lehetséges Janus-arc képváltozat, amelyek közül hármat is kétségessé tett az új eredmény. Összegyűjtöttem az eddig ismert Janus-arc képeket, erről tartottam előadást idén júniusban a fent felsorolt tudós kollégákkal együtt a pécsi Régészeti Múzeumban.

– *Az arckép hogyan, merre vezette tovább?*

2)

– A padovai freskón ábrázolt egyik fiatalember arca nagyon hasonlít a rekonstruált archoz. Aztán rábukkantam egy könyvillusztrációra, amelyen az egyik szereplő valószínűleg szintén a magyar költő.

– *Milyen könyvben található ez a kép?*

3)

– Egy 1458-ban, az egykori nápolyi uralkodónak, Anjou Renének ajándékozott kötetben, amely Janus tanárának, Veronai Guarinónak a fordítását tartalmazta. A kötetből készült díszpéldányban két illusztráció látható: az elsőn Guarino, ahogy átnyújtja a fordítást egy velencei patríciusnak, Jacopo Antonio Marcellónak. A háttérben két férfi áll, egyikük arca markáns, erőteljes, akárcsak a rekonstruált portré. Szerintem ő lehet Janus Pannonius. Ezt akartam bizonyítani azon a pécsi előadáson. A másik képen a trónszéken René látható, előtte térdel Jacopo Antonio, és átnyújtja a kötetet. A kódex Albiban van, de a képek az interneten is megtalálhatók. Azon persze elgondolkoztam, hogy vajon a feltűnő hasonlóságon kívül más szempontok alapján is feltételezhető-e, hogy a képen Janus Pannonius szerepel? Erre alapos okunk van, hiszen tudjuk, Janus írt egy több ezer soros panegyricust tanárának, Guarinónak, írt egyet Jacopo Antoniónak és egy töredékében fennmaradt költeményt Renének is. Tehát

mindhárom szereplővel kapcsolatban volt. Igen valószínű, hogy jelen kellett lennie a kötet ünnepélyes átadásán is, amit a kép ábrázol.

– *Mit tudunk a panegyricusokról? Miért írta ezeket Janus Pannonius?*

4)

– 1442-ben ért véget Anjou René nápolyi uralkodása, 1452-ben Janus 18 éves volt, és óriási hírnévnek örvendett költői tehetsége révén a humanisták körében. Ekkoriban az irodalom is a politika eszköztárához tartozott, ezért – Janus tehetségét felismerve – megrendelésre panegyricusokat, dicsőítő költeményeket írtak vele. A már említett velencei patricius, Jacopo Antonio is megbízta egy ilyen mű megírásával. Padovai kapcsolatokat ápolt, és művelt humanistaként összebarátkozott Janus tanárával, így figyelt fel a magyar fiúra.

– *Ki volt a másik költemény főbőse, Anjou René király?*

5)

– René különös alakja volt korának: bár Itáliában már a reneszánsz idejét írták az 1430-as években, a nápolyi király még a lovagkorban élt és gondolkodott: lovagregényeket írt, lovagrendet alapított. Négy évig tartó uralkodásának, 1442-ben, Aragóniai Alfonz vetett véget, aki ostrom alá vette a várost, és elfoglalta a trónt. Anjou Renének ekkor menekülnie kellett, s később is csak fia próbálta visszafoglalni apja helyét. Janus Pannonius különös feladata az volt, hogy René elvesztett háborújáról írjon dicsőítő költeményt.

– *Tebát Janus „királyi megbízást” is kapott. Hogyan folytatódott a kutatás?*

6)

– Ekkor irányult a figyelmem arra, hogy Janus miről írt a panegyricusokban, hátha támpontot kapok a bizonyításhoz, hogy a kódexbeli képen ő látható. Utánanéztem a René-panegyricusnak, amelyről úgy tudtuk, hogy csak egy része van meg. Ahogy kerestem az interneten, egyszer csak megjelent a képernyőn egy P betűs szignóval¹ írt tanulmány a 19. század végéről. A szerző, francia történész, egy nápolyi kódexből idézte a szöveg részleteit, amelynek a szerzőjét nem ismerte. Feltette a kérdést: vajon ki lehetett ez a humanista költő, aki papírra vetette a René királyt dicsőítő sorokat? Az idézett sorok egy részét nem volt nehéz azonosítani: megegyeztek a költemény fennmaradt részének elejével. Ebből következik, hogy a számomra ismeretlen sorok csakis Janus Pannonius Renéhez írt panegyricusának további, mindeddig elveszettnek hitt részeiből származhatnak! [...]

– *Mi ennek a költeménynek a jelentősége?*

7)

– Ez a Janus-panegyricus volt az egyetlen hiányosan fennmaradt darab az életműben. [...] A felfedezés legnagyobb jelentősége, hogy a most készülő Janus Pannonius kritikai kiadás immár a teljes életművet adhatja közre.

Somogyi F. Anikó

Magyar Hírlap 2009. okt. 10.

¹ szignó: kézjegy; az aláírást helyettesítendő, a szerző nevére utaló jelzés

1. Döntse el, hogy az alábbi lehetőségek közül mi a szenzációs felfedezés lényege! Húzza alá a helyes választ! Igazolja döntését a szöveg vonatkozó részletének idézésével!

- egy eddig ismeretlen versszöveg megtalálása
 - egy eddig ismeretlen versszöveg részletének megtalálása
 - egy eddig ismert versszöveg eddig ismeretlen szövegrészének megtalálása
 - egy eddig ismeretlen kép megtalálása
-

1 pont	
--------	--

2. A riportalany az 1. megszólalásában – a lehetséges Janus-ábrázolások előzményeiről szólva – egy freskó alakjairól beszél. Mit állít a freskón ábrázolt valamelyik alakról

- **Giorgio Vasari?**
-

- **Balogh Jolán?**
-

- **Huszt József?**
-

3 pont	
--------	--

3. Foglalja össze az alábbi táblázatban, hogy az interjúalany szerint milyen kutatások hatottak a Janus-ábrázolásokra az utóbbi két évtizedben: az egyes kutatók milyen minőségben, mit csináltak, milyen eredménnyel?

A KUTATÓ FOGLALKOZÁSA	A JANUS-ÁBRÁZOLÁS SZEMPONTJÁBÓL VÉGZETT	
	TEVÉKENYSÉGE	TEVÉKENYSÉGÉNEK KÖVETKEZMÉNYE, EREDMÉNYE

5 pont

4. A 3. megszólalás két könyvillusztrációról beszél.

a) A szöveg információi alapján nevezze meg, hogy kik láthatók biztosan a szövegben említett képeken!

2 pont

b) Milyen tényszerű bizonyítéka van a képeken azonosítható személyek és Janus kapcsolatának?

1 pont

c) Szentmártoni Szabó úgy véli, hogy a könyvillusztráción Janus is látható. Mire alapozza ezt? A szövegből vett idézettel válaszoljon!

- az egyik feltételezés: _____

- a másik feltételezés: _____

2 pont

5. Gyűjtse ki a következő vázlatpontok alapján, hogy mi derül ki a 4–5. megszólalásból a Renéhez írt költeménnyel kapcsolatban!

- a költemény - keletkezésének valószínű időpontja: _____
- műfajának latin és magyar megnevezése: _____
- a költemény címzettje: - név: _____
- uralkodásának ideje: _____
- kulturális tevékenysége: _____
- Janus különös feladata: _____
- Janus megbízásának indokoltsága: _____

5 pont

6. A 6. megszólalás a kutatás további folyamatáról beszél. Állapítsa meg, hogy mit ismert és mit nem ismert a következő adatok közül a *P* szignójú francia történész, illetve az irodalmi felfedezés előtt Szentmártoni Szabó Géza! Írja a megfelelő rovatba az *ismerte*, illetve *nem ismerte* kifejezést!

<u>a <i>P</i> szignójú francia történész</u>		<u>Szentmártoni Szabó Géza</u>
	a René-vers részleteit	
	a teljes René-verset	
	a René-vers költőjének nevét	
	a nápolyi kódexet	

4 pont

7. Idézza a 6. megszólalásból azt a két mondatrészletet, amely Szentmártoni Szabó kutatásának eredeti célját, illetve megvalósult eredményét fogalmazza meg!

A kutatás eredeti célja: _____

A kutatás tényleges eredménye: _____

2 pont	
--------	--

8. Összegezze a szöveg információit, és döntse el (aláhúzással jelölje), hogy a következő, Janus Pannoniusra vonatkozó állítások közül melyik biztos eredmény és melyik feltételezés! Ha feltételezésnek tart egy állítást, igazolja a szöveg egy vonatkozó részletével!

- Megtalálták Janus Pannonius maradványait Pécsen.

biztos – feltételezés

- A padovai Eremitani-kápolna Szent Kristóf-legenda freskójáról egyértelműen azonosítható Janus Pannonius arcképe.

biztos – feltételezés

- Veronai Guarino fordításkötete díszpéldányának könyvillusztrációján az egyik alak a magyar költő.

biztos – feltételezés

- Janus Pannonius írt Anjou Renéhez panegyricust.

biztos – feltételezés

- A *P* betűs szignóval írt 19. század végi tanulmány Janus költeményéből idéz.

biztos – feltételezés

- Az elveszettnek hitt panegyricus-részlet megtalálható egy nápolyi könyvtárban őrzött kódexben.

biztos – feltételezés

6 pont

9. Az alábbi szöveg Szentmártoni Szabó Géza képzeletbeli naplója, amely felfedezésének folyamatát mutatja be. Egészítse ki a hiányzó részeket a szövegben található legpontosabb információk alapján (1-5 szó)!

A Janus-ábrázolások iránt akkor ébredt fel az érdeklődésem, mikor értesültem a koponya alapján készült _____ . Az így feltároló arc látványosan eltért az eddigi elképzelésektől, egyáltalán nem hasonlított például az eddig közismert, _____ az eddigi elképzelésektől, egyáltalán nem hasonlított például az eddig közismert, _____ található ábrázolásra. Hasonlít viszont szerintem egy, ugyanezen az alkotáson látható, másik alakhoz. Ugyancsak hasonlít egy _____ látható egyik alakhoz, amely a _____ található. A képen ábrázolt azonosítható személyekhez írt művek közül a _____ után kezdtem kutatni. Így akadtam a _____ , mely idézett egy _____ a vers eddig nem ismert részét is tartalmazza.

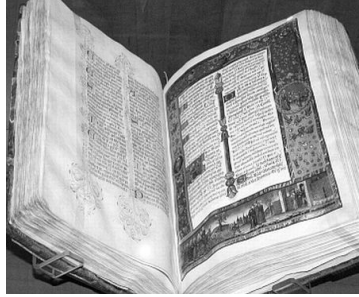
7 pont

10. Melyiket választaná az alábbi képek közül illusztrációnak a riportalany utolsó megszólalásához? Döntését röviden indokolja!

A)

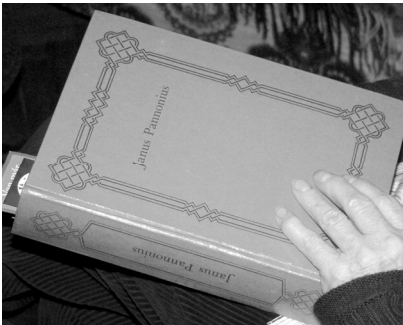
B)

C)

D)

E)

F)

A választott kép betűjele: ____

Indoklás: _____

2 pont

40 pont

(A képek pontos forrása a Javítási-értékelési útmutatóban található.)

	maximális pontszám	elért pontszám
I. Szövegértés	40	

javító tanár

Dátum:

	elért pontszám egész számra kerekítve	programba beírt egész pontszám
I. Szövegértés		

javító tanár

jegyző

Dátum:

Dátum:

Megjegyzések:

1. Ha a vizsgázó a II. írásbeli összetevő megoldását elkezdte, akkor ez a táblázat és az aláírási rész üresen marad!
2. Ha a vizsga az I. összetevő teljesítése közben megszakad, illetve nem folytatódik a II. összetevővel, akkor ez a táblázat és az aláírási rész kitöltendő!

ÉRETTSÉGI VIZSGA • 2010. május 3.

**MAGYAR NYELV
ÉS IRODALOM**

**KÖZÉPSZINTŰ
ÍRÁSBELI VIZSGA**

2010. május 3. 8:00

II. SZÖVEGALKOTÁS

Időtartam: 180 perc

Pótlapok száma	
Tisztázati	
Piszkozati	

**OKTATÁSI ÉS KULTURÁLIS
MINISZTERIUM**

Fontos tudnivalók

Válasszon ki és oldjon meg egy feladatot! Ha munka közben mégis elkezd egy másik feladatot is, az előzőt húzza át!

A kifejtésben vegye figyelembe a feladatban adott szempontokat!

Bátran fogalmazzon önálló véleményt, és adjon számot ismereteiről is!

Írását gondosan szerkessze, helyesírását ellenőrizze a szótárból, ha bizonytalan!

Jegyzeteket, vázlatot készíthet, de ügyeljen, hogy azok elváljanak a kész fogalmazástól!

Válasza 3-8 oldal terjedelmű legyen!

Eredményes munkát kívánunk!

Érvelés

– *Az író nem csak saját családjának életét éli, nem csak egyetlen otthonba bejáratos. Én azt hiszem, regényhőseid jellemére, sorsára is visszahat az otthon, amelyben élnek, pontosabban – amit természetes körülményük.*

– A hőshöz olyannyira hozzátartozik az otthona, hogy én hozzá sem tudok kezdeni a regényíráshoz, amíg nem ismerem. Többnyire mérnöki pontossággal alaprajzot készítek, amelybe berajzolom az ajtókat, a bútorokat is. Mire írni kezdek, már pontosan tudom, ki milyen tárgyi és szellemi környezetben él.

[...]

Otthon. In: Ne félj! Beszélgetések Szabó Magdával.

Mi a jelentősége a térnek, a tárgyi környezetnek a műalkotásokban és a hétköznapi életben? Jellemző-e környezete egy valódi, illetve kitalált személyre; jellemezhető-e egy valódi, illetve kitalált alak a környezetével? Érvelő fogalmazását irodalmi példákra alapozza!

(**Forrás:** *Otthon. In: Ne félj! Beszélgetések Szabó Magdával.* Szerk. Aczél Judit. Csokonai Kiadó, Debrecen, 1997, 141. o.)

VAGY

Egy mű értelmezése

Gelléri Andor Endre (1906–1945) alábbi novellájának főszereplője egy egyszerű asszony. Hogyan, milyen nézőpontokból mutatja be az elbeszélő a főszereplőt? Hogyan változik az asszony elbeszélői és olvasói megítélése a novella folyamán?

Gelléri Andor Endre: *Pármai likőr*

– Ide hallgasson, Imcsikné – mondta a nagyságos asszony a takarítónőnek –, látja ezt az üveget? Hát ez halálos mérég. Egy cseppet iszik belőle és vége. Nem is csukom el – fejezte be a nagyságos asszony, aki gyakran kint szokta felejtetni a kulcsait –, mert mi mindannyian tudjuk, és most maga is megtudta a valót.

Abban az üvegben pármai likőr volt, amit a nagyságos asszony fia küldött Olaszországból. A fiú kint tanult Genovában, s a nagyságos asszonynak úgy tűnt, hogy valahányszor egy picikét iszik a likőrijéből, hát mintha csókot váltana a fiával. Sajnos, ez az Imcsikné semmit se lopott olyan szívesen, mint az italt. Néha hónapokon át is eldolgozott, csak tiszta vízzel élt, de egyszerre csak valami szívbjaja támadt, valami házmester csapta be vagy lakatossegéd, s ilyenkor Imcsikné annyit nyakalt, amennyi csak beléje fért. Noha már vagy hatvanszor faképnél hagyták különböző férfiak ura halála óta, ő makacsul üldözte a szerelmet, s ilyenkor egészen kifordult magából.

Most is valami hebegős asztalosmesterrel volt zavara. Már napok óta észrevette a család, hogy Imcsikné olykor nagyokat fordul, aztán zökken egyet, s bizony nem tudja, késért vagy vízért küldték-e őt a konyhába.

Kiderült, hogy a háromnegyedéig telt rumosüveg hirtelen kiapadt. Igaz, hogy a dugója elveszett, elgurult valahova, de azért mégsem lehetett elhinni azt, amit Imcsikné mondott... hogy a nagy melegben kiszáradt!

Sajnos, ez a szárazság pusztító erővel uralkodott el minden italfélén, ami a házba került. A nagyságos asszony mégsem volt hajlandó kiseprűzni emiatt a régi asszonyt.

– Megkerült, rájött – mondta –, majd nemsokára belátja, hogy a hebegős asztalosmesterek se jobbak, mint a lakatosok meg a kéményseprők voltak, aztán rendbejön. Én csupán azt kívánom, hogy ezt a likőrt ne bántsa. Mert ha ehhez hozzányúl, kidobom.

Főzés közben a nagyságos asszony külön visszatért a likőrre: – Tudja, Imcsikné, zavarosak a viszonyok. Ma még mi vagyunk fent, de ki tudja, mi lesz holnap? Ha valami baj találna lenni, hát itt ez az üveg mérég. Megisszuk mindannyian, s akkor legalább végünk lesz egykettőre.

Imcsikné sírva fakadt. Általában mostanában oly érzékeny volt, oly könnyre hajlamos.

Egyik nap a nagyságos asszony elment valamit bevásárolni, s mikor hazajött, benyitva a konyhába, ingre vetkőzve találta Imcsiknét. Meztelen bal karját elnyújtva a konyhaasztalon, a

jobbával éppen koccintani készült a hebegős asztalosmesterrel, az meg tartóztatta, hebegve, hogy várjon egy kicsit, mielőtt rájönne a halál, még bekap egy kicsike sonkát... Amivel már koccintottak, s amitől egész gyulladt volt az arcuk és káprázó a szemük, az nem volt más, mint az a rendkívül erős olasz likőr, amit a nagyságos asszony fia küldött.

– Hát maguk mit csinálnak, szerencsétlenek? – visontotta a nagyságos asszony, kikapva Imcsikné kezéből a likőrösüveget, s ellökve a hebegős asztalosmestert a sonkától.

Imcsikné meglehetősen közömbös maradt a nagyságos asszonnal szemben: – Ha nem lehetünk egymáséi – gagyogta –, igaz-e, Rudi, hát meghalunk, igaz-e, Rudi?

A tintahajú asztalosmester nagyot sóhajtott: – Inkább a feleségemnek kellett volna eztet beadni. Ronda pióca az, csúnyább az, mint te magad is vagy.

A nagyságos asszony csak a száját tátotta el. Gondolta: kiverem őket – aztán meg úgy gondolta: – mit verjek ki rajtuk, ha már ennyire vannak? Megették a sonkát, megitták a „mérgeket”, hát legalább kimulatom magam velük.

– Mondja, Imcsikné – fordult a takarítónőhöz –, tudja maga, hogy ki vagyok én?

– Tudom – s legyintett a kezével –, de az már nékem nem számít. Eleget ugráltam a nagyságos asszonnak föl-le, föl-le, ezt a kis vacak sonkát ne sajnálja tőlünk. Mink úgyis meghalunk mindjárt – elhallgatott, s rámeredt a szerelmesére –, nékem már csikar. Néked is, Rudi?

– Nnnnn... nnnn... nekegem nem – mekegte az asztalos.

– Imcsikné, hallja – öntötte el a düh most már a nagyságos asszonyt –, ha nekem fel nem öltözik azonnal, ha öt percen belül ki nem takarodik innen ezzel a mekegő marhájjával, hát rendőrt hívok.

– Hát ott haljak meg az utcán? – kérde morózusan Imcsikné. – Itt szolgállok hatodik éve, s most meg ki tetszik dobni haldokolni az utcára?

Ezzel hirtelen felkapta az üveget, s ami maradék ital még volt benne, felhajtotta, várva a halált. Úgy állt, mint akinek mindjárt vége lesz, de ehelyett egyszerre csak mosolyognia kellett, majd sírnia, s két karját kitérve muszáj volt magához hívnia az asztalosmestert!

A nagyságos asszony mondott rájuk valami olyant, hogy dög... haljatok meg együtt mind a ketten, aztán kidobta az asztalost, mondván neki: jó, jó, majd a Mariska meghal nálam, maga pedig kotródjék, s haljon meg ott, ahol idáig élt... aztán bement a félig eszméletlen, részeg szolgálóhoz. Nevetni akart rajta, de nem tudott, Imcsikné sírt, s egyre a halált hívogatta. Ez az asztalosmester nagyon lekötelezhette a szívét; a szívét, amelyet már megcsaltak annyiszor, de – ó, balga emberi szív – éppen most fáj neki a legjobban: az estéli lánkoláskor.

(**Forrás:** Gelléri Andor Endre: *Válogatott művei*. Szerk. Vargha Kálmán. Szépirodalmi Kiadó, Bp., 1981, 442-445. o.)

VAGY

Összehasonlító elemzés

Milyen nyelvi megoldások segítségével idézi meg Karinthy paródiája Kosztolányi versét, illetve annak beszédmódját? Milyen stiláris, szerkezeti és tematikai jellegzetességek szolgálják a komikus hatás érvényesülését?

Kosztolányi Dezső

A kis mécs.

Az este bús cselédje.
 Álmosan virraszt az asztalon.
 S az olajfoltos tálcára nézve
 sercegését némán hallgatom.
 A szobánk csöpp napja. Álom.
 Az arany olaj az árnyon
 és a fény folyó arany,
 szerteömlő, szóttalan.
 És a fülke csodapalota.
 Éji rémek lengenek tova.
 Csendesen vetik az ágyat
 és a párna
 barna árnya
 a fehér ajtóra bágyad.
 Félszeg árnyék-figurák,
 mind kevélyek és furák.
 Egyik a felhőkbe nyargal,
 másik hadonáz a karddal
 és a párnát egyre rakjuk,
 ferdül-fordul az alakjuk,
 melyet szorgos fény kimintáz.
 Panoráma, esti színház.
 Hordjuk a fehér petrencét
 s nő a vánkos furcsa tornya,
 a kis ajtón – messze emlék –
 hullámozva, ringatózva.
 Égig ér már
 a kevély vár:
 száz alak omol le s újra felkel.
 És mi szívdobogva nézzük,
 félve sandítunk feljűk
 az éjben rubinpiros fülekkel.

(részlet *A szegény kisgyermek panasza*
 című kötetből)

(**Forrás:** Kosztolányi Dezső összes verse. Osiris
 Könyvkiadó, Budapest)

Karinthy Frigyes

A kis edény.

Oly furcsa és merev.
 Aranyhabos tó, emlék-temető
 Emlékek ágya, ágyak ápolója,
 Mély, puha párna, pincsi, pince, pólya
 Emléket emtet, engem temet ő
 Fehér és csendes. Ülök rajt, kis ingbe –
 És távoli, mély országokba int be
 Mint folyt arany és mint ezer ezüst,
 Oly bús, fehér, olyan igénytelen
 Becéz, rámnéz és tréfál velem
 Mint egy kis fehér legyező,
 Csak rátekintek s így szólok: ez ő.
 A jó, szelíd, a kedves, pici teknő –
 De néha megnő –
 És néha horpad s néha szétreped
 És szerteszökken szörnyű fergeteg
 És a homályban bőszen harsonáz
 És akkora már, mint a ház
 És ordítunk és sírunk: diadal
 És ilyen fiatal
 S mint kürtök öble s vérző trombiták
 És néha vág.
 És néha vég.
 És néha olyan, mint az ég.
 S mint longa, lúnga, lunga, lunge lég
 (Még, még.)
 És borzadunk az égbe, nyögve, sírva
 És néha néz ránk –
 És néha olyan, mintha verset írna.

(részlet az *Így irtok ti* című kötetből)
 (Az írásmódban a mai helyesírást követtük.)

(**Forrás:** <http://mek.oszk.hu/00700/00716/html/>)

		Maximális pontszám	Elért pontszám
I. Szövegértés		40	
II. Szövegalkotás	tartalmi minőség	20	
	szerkezet, felépítés	20	
	nyelvi minőség	20	
Levonások	helyesírási hibák	Levonható: 15	
	íráskép	Levonható: 3	
Az írásbeli vizsgarész pontszáma		100	

javító tanár

Dátum:

		Elért pontszám egész számra kerekítve	Programba beírt egész pontszám
I. Szövegértés			
II. Szövegalkotás	tartalmi minőség		
	szerkezet, felépítés		
	nyelvi minőség		
Levonások	helyesírási hibák		
	íráskép		

javító tanár

jegyző

Dátum:

Dátum: